

LANDSFORENINGEN SIND / Politisk Udvalg

Finn Graa Jakobsen
Ved Skoven 16
9520 Skørping
tlf.: 20 44 50 16 / mail: graa.jakobsen@mail.dk

Skørping, den 2. november 2005

Folketingets Sundhedsudvalg
Folketinget
Christiansborg
1240 København K

Vedr.: **Brugen af ambulat tvang i psykiatrien.**

SIND's Politiske Udvalg have læst Amtsrådsforeningens politiske magasin MANDAT's omtale af Anna Baastrup's skarpe kritik af Rambøll Management's regeringsrapport om tvang i psykiatrien, - specielt omtalen af evt. brug af ambulat tvang.

På denne baggrund mener SIND's Politiske Udvalg at det er magtpåliggende at få tydeligt orienteret om SIND's holdning til den omtalte ambulante tvang.

Derfor fremsender vi vedlagt til orientering til Sundhedsudvalgets medlemmer, et papir med SIND's holdning.

Mange hilsner
Finn Graa Jakobsen
formand

Landsforeningen SIND / Politisk Udvalg

Vedlagt: Hvad mener SIND om ambulat tvang . ? (2 sider)

Landsforeningen SIND, Jernbane Allé 45, 3. sal, 2720 Vanløse
Tlf.: 35 24 07 50 / mail: landsforeningen@sind.dk
Protektor: H.K.H. Kronprinsesse Mary

LANDSFORENINGEN SIND / Politisk Udvalg

Finn Graa Jakobsen
Ved Skoven 16
9520 Skørping
tlf.: 20 44 50 16 / mail: graa.jakobsen@mail.dk

Skørping, den 31. oktober 2005

Hvad mener SIND om ambulat tvang.?

Landsforeningen SIND har taget klart stilling til begrebet ambulat tvang. Begrebet er svært at få hold på, da der ingen steder kan hentes hjælp til at konkretisere det.

Der er ganske vist i andre lande forskellige former for tvungen efterbehandling, men forholdene kan ikke direkte sammenlignes.

Landsforeningen SIND har drøftet problematikken bl.a. ud fra et notat fra Den Almindelige Danske Lægeforening, samt med kendskab til Dansk Psykiatrisk Selskabs holdning, samt selvfølgelig vore egne erfaringer.

De 2 lægelige foreninger er dybt splittede og kommer derfor ikke med nogle klare påvisninger af, hvordan den ambulante tvang i givet fald skal praktiseres.

Landsforeningen SIND sidder inde med mange erfaringer om sindslidende, der udskrives, dropper medicinen og langsomt "går i hundene".

Dette sker medens nærtstående magtesløs ser til og måske endda terroriseres af den sindslidende.

Mange har oplevet, at der først sker indgriben, hvis den sindslidende begår noget strafbart.

I sådanne situationer opstår ønsket om ambulat tvang – eller tvungen opfølgning.

Ved revisionen af Psykiatriloven i 1998 fik fortalernes for ambulat tvang ikke begrebet lovfæstet.

Men – som et kompromis blev begrebet udskrivningsaftaler (med patienten) og koordinationsplaner (uden patienten) indført.

Disse regler er ikke blevet brugt ret meget, og der er slet ikke forsket i, hvorfor de ikke bliver brugt.

I samme periode har vi set en stigning i antallet af sindslidende der begår strafbare handlinger.

Sandsynligvis er der en sammenhæng mellem disse to forhold.

Ved udskrivningsaftaler er der tale om, at der laves en aftale mellem forskellige parter:

1. Overlægen har magt til at bestemme, om der overhovedet skal laves en sådan. Afgørelsen kan ikke ankes.
2. Den sindslidende står absolut på det nederste trin i rangstigen, hvad angår, om der skal laves en aftale og hvad den skal indeholde, og har ingen klageadgang.
3. De pårørende (familien) har heller ingen ret til at blive hørt og har heller ingen klageadgang.
4. Hverken distriktpsychiatrien eller repræsentanter for socialforvaltningen har lovbestemte og hermed retsgaranterede forpligtelser, til at yde relevante tilbud og garantere en opfølgning som en del af aftalen. Den sindslidende må nøjes med distriktpsychiatriens og socialforvaltningens tilbud, og kan som nævnt ikke klage over manglende eller utilstrækkelig tilbud og opfølgning.

Hvordan en aftale mellem sådanne ulige parter skulle kunne sikre den sindslidendes fremtidige tilværelse uden for hospitalsporten, er meget diskutabel.

Et helt andet spørgsmål er, hvilken del af en sindslidendes liv, der kan reguleres ved tvungen opfølgning / ambulat tvang.

- Kan den skaffe en bolig.?
- Kan den skaffe uddannelse eller arbejde.?
- Kan den skaffe socialt samvær, værested og fritidsaktiviteter.?
- Kan den sikre opsøgende og kontinuerlig personlig støtte.?

Landsforeningen SIND, Jernbane Allé 45, 3. sal, 2720 Vanløse
Tlf.: 35 24 07 50 / mail: landsforeningen@sind.dk
Protector: H.K.H. Kronprinsesse Mary

LANDSFORENINGEN SIND / Politisk Udvalg

Finn Graa Jakobsen
Ved Skoven 16
9520 Skørping
tlf.: 20 44 50 16 / mail: graa.jakobsen@mail.dk

- Kan den sikre løbende psykologsamtaler eller terapi.?
- Kan den ændre et ødelagt familieliv.?

SIND er af den klare mening, at den retsgaranterede forpligtelse til at yde opfølgning og tilbud, såvel i distriktpsychiatrien som af socialforvaltningen, er det afgørende for at forebygge den sociale deroute og manglende behandling efter udskrivning.

Der kan stilles mange spørgsmål, men SIND ser det som et faktum; - **at begrebet ambulat tvang kun drejer sig om tvangsmedicinering.!**

Det er der bare ingen der vil stå ved.

Man kan ikke tvinge en sindslidende til andet end at tage medicin, hvis vedkommende ikke har en dom og ikke er indlagt.

Terapi har ingen effekt under tvang.!

SIND har det synspunkt, at det ikke skal være muligt at tvangsmedicinere en person i vedkommendes eget hjem, - derfor kan der ikke blive tale om ambulat tvang.

Men det løser jo ikke problemet, med de personer "der går i hundene", og dem der terroriserer familien.

Derfor, - må debatten omkring problemet fortsætte.

SIND mener, at hvis en sindslidende må tvangsmedicineres for at klare sin tilværelse, skal dette ske i en behandlingsinstitution, under Psykiatrilovens retssikkerhed.

Altså med muligheden for at få afgørelsen prøvet i det psykiatriske patientklagenævn, og med beskikkelse af en patientrådgiver.

Hvis vedkommende ikke behøver at være indlagt, skal der være **mulighed for en betinget udskrivelse** mellem medicineringerne, hvor en **tilbageførsel ved udeblivelse er mulig**.

Blot at lade stå til, vil være omsorgssvigt, men spørgsmålet er; om en tvangsmedicinering er den rette "medicin" mod ikke at kunne klare sin daglige tilværelse.

Behandlingen på hospitalet har åbenbart ikke sat den sindslidende i stand til at klare sig.

Behandlingen har åbenbart heller ikke hjulpet vedkommende frem til en indsigt i eget sind og forståelse for, hvilke konsekvenser for dagligdagen, sindslidelsen har.

Hvis tvangsmedicinering i eget hjem skal gøres muligt, står vi over for det dilemma, at det bliver vanskeligt at vurdere, hvor længe tvangen skal vare.

Psykiatriloven, skal i så tilfælde tilføjes en bestemmelse om, at en nærmere ikke defineret gruppe mennesker skal stå uden for Grundlovens bestemmelser om boligens ukrænkelighed, og heller ikke have retssikkerhed for, hvor længe de kan underlægges tvang.

De fleste sindslidende befinder sig uden for hospitalsporten.

Her lever de som alle andre under de sociale love, - men der findes ikke i disse love samme retssikkerhed som i Psykiatriloven.

Lige nu er det Psykiatriloven der er til revision, - men måske skal SIND til at presse på, for at få retssikkerhed ind i de sociale love.

Mange hilsner
Finn Graa Jakobsen
formand

Landsforeningen SIND / Politisk Udvalg

Landsforeningen SIND, Jernbane Allé 45, 3. sal, 2720 Vanløse
Tlf.: 35 24 07 50 / mail: landsforeningen@sind.dk
Protector: H.K.H. Kronprinsesse Mary